

Diumenge 5 (B) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 12,20-33): En aquell temps, entre els qui havien pujat per adorar Déu amb motiu de la festa hi havia alguns grecs. Aquests anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li demanaren: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu, i tots dos ho digueren a Jesús. Ell respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit (...). I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi » (...).

La salvació "universal", profetitzada per Isaïes, es manifesta a la Creu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, alguns pelegrins grecs arribats a Jerusalem demanen "veure" Jesús. Ell respon d'una manera misteriosa (quelcom habitual a l'Evangelí de Joan): amb una profecia de la Passió, en la qual interpreta la seva mort imminent com "glorificació", una glorificació que es demostrarà en la gran fecunditat obtinguda.

El que compte no és un encontre immediat i extern entre Jesucrist i els grecs. Hi haurà un altre encontre que anirà molt més al fons. Sí, els grecs el "veuran": anirà vers ells a través de la Creu. Hi anirà com a gra de blat mort i donarà fruit per a ells. Ells veuran la seva "glòria": trobaran en el Jesús crucificat el vertader Déu que estaven cercant en els llurs mites i en llur filosofia.

—La universalitat profetitzada per Isaïes (cf. 56,7) es manifesta a la llum de la Creu: a partir de la Creu, l'únic Déu es fa recognoscible per als pobles; en el Fill coneixeran el Pare i, d'aquesta manera, el únic Déu que s'ha revelat a la bardissa ardent.